

Bezinning 596: Vrede, geloof, hoop en liefde

Johannes 14,27-31a(b)¹ = 5° paasweek dinsdag

Het Woord

[Jezus zei:] 'Ik laat jullie vrede na; Mijn vrede geef Ik jullie, zoals de wereld die niet geven kan. Maak je niet ongerust en verlies de moed niet. Jullie hebben toch gehoord dat Ik zei dat Ik wegga en bij jullie terug zal komen? Als je Me liefhad, zou je blij zijn dat Ik naar Mijn Vader ga, want de Vader is meer dank Ik. Ik vertel jullie dit nu, voordat het gebeurt, zodat jullie het geloven wanneer het zover is. Ik kan niet lang meer met jullie spreken, want de heerser van de wereld is al onderweg. Hij heeft geen macht over Mij, maar zo zal de wereld weten dat Ik de Vader liefheb en doe wat de Vader Me heeft opgedragen. *Kom, laten we hier weggaan.*'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Ook deze tekst komt uit Jezus' afscheidsrede tijdens het Laatste Avondmaal. Zoals het past bij elke afscheidsrede, wenst de spreker de toehoorders, de achterblijvers, vrede toe. Welke vrede wenst Jezus zijn leerlingen toe? Niet de vrede van de wereld, maar de vrede van de hemel. Het gaat in feite over de sjalom, de vrede van het eschatologisch heil. Als de tijd voorbij zal zijn, zullen allen die vrede genieten. Met andere woorden zegt Jezus zijn leerlingen hoop toe. Ze mogen hopen. Ze moeten de moed nooit verliezen. Want die belofte van vrede blijft vast en zeker staan. Daarop kan men bouwen, daar mag men naar uitzien.

Jezus heeft alle woorden van de afscheidsrede gesproken om de leerlingen tot geloof te brengen. De feiten die zullen volgen, kan men maar goed verstaan en interpreteren vanuit het geloof. De gebeurtenissen van Goede Vrijdag, Stille Zaterdag, Pasen, Hemelvaart en Pinksteren zijn enkel en alleen vanuit het geloof te begrijpen. Jezus geeft in zijn afscheidsrede die gelovige interpretatie. Op voorhand dus.

Voor het eerst zegt Jezus dat Hij de Vader liefheeft. Alles wat Jezus deed en doet, alles wat Hij zei en zegt, doet en zegt Hij voor de Vader, uit liefde voor God. God is liefde en ook Jezus is ten diepste getekend door de liefde. En Jezus wil dat ook wij meegaan in die liefde voor de Vader. Hij nodigt ons uit alles te doen uit liefde voor God en tot meerdere glorie van God. Als we God liefhebben, zullen we ook doen wat God ons vraagt, net zoals Jezus dat heeft gedaan.

---

¹ Het laatste gedeelte van vers 31 (*cursief*) wordt niet gelezen.

Deze tekst eindigt met het eenvoudig zinnetje 'Richt u op, laten we van hier gaan!' Het lijkt alsof de afscheidsrede hier eindigt. Toch gaat de afscheidsrede nog drie hoofdstukken verder. Wellicht zien we hier het einde van de afscheidsrede in een eerste versie, en is de rest achteraf toegevoegd. Dit zinnetje toont hoe Jezus heel vrij omgaat met de dreiging van zijn lijden en dood. Hij beslist zelf wanneer Hij ernaar toe gaat. En niet als reeds verslagen honden, maar opgericht. Staande, en zelfs in zekere zin al verrezen. Zo een met de Vader voelt Hij zich. Zo reeds thuis in de hemelse vrede.

Het Woord in mijn leven

Ben ik voldoende gericht op Gods sjalom na het einde van de tijd? Wat ontnemt me (soms) de hoop? Ben ik voldoende vaardig om de feiten gelovig te interpreteren en te beleven? In welke mate doe ik alles uit liefde voor de Vader?

Bidden met het Woord

Heer Jezus Christus,
U spreekt tot ons
vanuit de hemelse sjalom,
het eeuwig heil
na het eind van de tijd.
Meer nog: U geeft ons
die grote vrede, altijd.
Versterk ons geloof,
vermeerder onze hoop.
En maak dat we alles doen
uit liefde voor de Vader,
zoals U hebt gedaan.
Laat ons delen in Uw vrijheid
om opgericht op weg te gaan,
ook als lijden ons deel is. Amen.

© Eric Haelvoet 2017